

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κτές της Ιταλίας. Μεταξύ αυτού και της Αδριατικής παρεμβάλεται ο πορθμός του Οτράντο, που περιβρέχει και τις ακτές της Αλβανίας.

Δεν βλέπω, λοιπόν, πού υπάρχει πρόβλημα στο Ιόνιο για να αποτελέσει αντικείμενο διασκέψεως. Εκτός και αν το πρόβλημα αναφέρεται στις σχέσεις Ελλάδος - Ιταλίας. Και τότε τα μόνα που μπορώ να σκεφθώ είναι η επιβεβλημένη επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων στα 12 μίλια στην περιοχή του Ιονίου και επαναλαμβανόμενες παραβιάσεις των χωρικών μας υδάτων από Σικελούς ψαράδες ξιφία. Αλλά αυτά δεν φαίνεται να συζητήθηκαν στην Ανκόνα.

Εξάλλου, επειδή, ως καταναγκαστικός πολίτης κατά τα παιδικά μου χρόνια του Stato Isole Ionie (Ιταλικού προτεκτοράτου κατά την περίοδο της ιταλικής κατοχής 1941-1943), είμαι καχύποπτος για τις σκέψεις της ιταλικής πολιτικής σχετικά με το Ιόνιο, ένιωσα ανατριχίλα διαβάζοντας την κατάληξη του άρθρου του Ιταλού υπουργού επικαλουμένου ως επιχείρημα την ακόλουθη φράση του Fernand Braudel: «Η γεωγραφία, η πολιτική, η οικονομία, ο πολιτισμός και η θρησκεία συμμετέχουν στην οικοδόμηση ενός ομοιογενούς αδριατικού κόσμου που, περνώντας τα σύνορα της θάλασσας, εκτείνεται σχεδόν φυσικά στο σύνολο της Βαλκανικής Χερσονήσου».

Είναι γνωστό ότι ο Braudel ασχολήθηκε με την ιστορία της Μεσογείου και του μεσογειακού κόσμου την εποχή του Φιλίππου Β' της Ισπανίας (2ο ήμισυ του 16ου αι.) και ασφαλώς αναφέρεται σ' εκείνη την εποχή, εποχή παντοδυναμίας της Βενετίας και Βενετοκρατίας στα Ιόνια νησιά.

Η επίκληση στη σημερινή συγκυρία της αναφοράς αυτής προκαλεί φόβους πως κάτι περιέργο και ύποπτο παραμένει στο ιταλικό υποσυνείδητο και ότι το Stato Isole

Ionie δεν ήταν απλή εκδήλωση φασιστικής μεγαλαυχίας, αλλά κάτι πιο ανησυχητικό.

ΝΙΚΟΛ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ

Σιροφελίον 14, Κηφισιά

Καχυποψίες...

Με ενόχλησε βαθιά, ως «Ιόνιον» και Έλληνα, το άρθρο του Ιταλού υπουργού Εξωτερικών (το όνομα δεν έχει σημασία, η ιδιότητα είναι που τσούζει στην περίπτωση μας), που δημοσιεύθηκε στο κυριακάτικο (28 Μαΐου) φύλλο της «Καθημερινής».

Με ενόχλησε το αυτάρεσκο ύφος του Ιταλού υπουργού για την ιταλική πρωτοβουλία της συγκλήσεως της

«Διασκέψεως» της Ανκόνας για την ανάπτυξη και την ασφάλεια στην Αδριατική και το Ιόνιο. Με ενόχλησε το συγκαταβατικό ύφος του για την ελληνική στάση. Με ενόχλησε γιατί η Ελλάς εδέχθηκε να εξομοιωθεί το Ιόνιο ως θέμα προβληματισμού με την Αδριατική.

Το Ιόνιο είναι θάλασσα ελληνική κατά το μεγάλο του μέρος, που φθάνει ως τις α-